

Hvorfor er Fellesrådet avsender omkring høringsspørsmål og tematikk som det er bispedømmerådet eller menighetsrådene selv som avgjør?

Her følger en redegjørelse om hvordan dette er tenkt fra prosjektleder. Formelt sett må fellesrådet som har sendt høringen, og evt. bispedømmet svare for seg når de blir spurt om dette. Det har ikke undertegnede myndighet til.

Spørsmålet har kommet i ulike former og vitner dessverre om at verken høringen fra fellesrådet har vært tydelig nok, eller informasjonen til MR fra styringsgruppa og prosjektleder har vært god nok. Jeg tar ansvar for dette og beklager utydeligheten.

Utydelighet, ja, men ikke nødvendigvis uryddighet. 2020-prosjektet er forankret i både bispedømmerådet og fellesrådet, men med fellesrådet som den førende part, bl.a. som konsekvens av at det er FR som lønner prosjektleder og som har lederen i styringsgruppa. Bispedømmet er representert med en prost i styringsgruppa og den andre prosten i Fellesrådet. I tillegg har stiftsdirektør, biskop og bispedømmerådet blitt orientert jevnlig gjennom ulike møtepunkter.

Også menighetsrådene står bak prosjekt 2020, ved at et flertall av dem var positive til prosjektets iverksettelse, og gjennom orienteringer og ulike dialoger underveis.

Mandatet til prosjekt 2020 er således fra alle leire. Når det derimot kommer til *iverksettelse av tiltak eller vedtak av konsekvenser* av prosjektets konklusjoner har prosjekt 2020 ingen makt og myndighet. Da er det vanlig prosedyre som gjelder, der makten i Den norske kirke er fordelt mellom menighetsråd, bispedømmeråd og fellesråd.

Høringsspørsmålene stilles ikke av styringsgruppa direkte, men av fellesrådet. Dette fordi fellesrådet ønsket å vite hva menighetsrådene tenker allerede før de etter skal vedta videre tiltak etter prosjektavslutningen, samt la styringsgruppas avsluttende arbeid med forslag til tiltak være preget av MRs tilbakemeldinger. Dette er også bispedømmerådet opptatt av. «Hva sier menighetsrådene om dette?» er et stadig tilbakevendende og viktig spørsmål når prosjektet orienteres om i Bispedømmerådet.

Det vil også være naturlig å anta at menighetene selv kan ha glede av å vite hvordan det tenkes i menighetsrådene andre steder, samt å benytte høringsspørsmålene til klargjøring av eget utviklings- og strategiarbeid.

Denne høringen vektlegger at det er en sammenheng mellom innhold og organisasjon, mellom satsingsområder og ressursbruk. Den vektlegger videre at det ikke kan være vanntette skott mellom BDR-, FR- og MR-arbeid. Derfor sendes høringen ut i en form som er grenseoverskridende med tanke på hva som er de ulike rådernes ansvarsområder.

Den viktigste presiseringen til slutt: Mange tilbakemeldinger så langt handler om høringsspørsmålet vedrørende sokneinndeling. Skal menigheter slås sammen eller etableres i en ny soknestructur, soknegrenser justeres eller liknende, er dette en prosess som følger klare regler og ivaretas/eies av Bispedømmet, ikke fellesrådet. En slik formell prosess er **ikke** denne høringen en del av.

20.09.17

Tor Magne Nesvik
Prosjektleder